

Szerkesztőségi iroda:
Nagybcskerek Zápolya-
utca 1., hová a lap szel-
lemi részét illető min-
den közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyv-
nyomdája Nagybcske-
rek, Zápolya-u. 1., hová
a hirdetések, előfizetések
és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások
intézendők. Telefon 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Mayer Jenő.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 32— K
Félévre — — — 16— K
Negyedévre — — — 8— K
Egy óra — — — 2-70 K
Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.
Azonkívül az összes hir-
detési irodák : : :
Megjelenik vasár- és
ünnepnapok kivételével
mindennap d. u. 5 órákor

Nagybcskerek, 1917.

XLVI. évfolyam, 169. szám.

Csütörtök, július 26.

Győzelmes előnyomulásunk Galiciában.

Budapest, július 26. A sajtószállásról jeleltik csütörtök délelőtt:

Csapatunk folytonos előnyomulása komolyan fenyegeti a Kolomea—Csernovitzl vasut vonalat, amely a hatodik és nyolcadik orosz hadsereg életére. Az oroszoknak a Kárpátokból való kivonulása pánikszövedévé kezd válni. Kolomea pályaudvarán az oroszok valósággal megostromolják az induló vonatokat.

A magyar osztrák csapatoknak bevonulása Staniszlauba valósággal diadalut volt.

Cserentjev orosz tábornok okélanul adta fel Halicsot, mielőtt még a hatodik orosz hadsereg elvonulhatott volna Narajowkától. Ennek következtében igen erős orosz utóvédeket Halicsnál megsemmisítettünk, vagy elfogtunk.

Eddig tizenhat várost és száznál több falut foglaltunk vissza.

Hódoló távirat a királynak Tarnopol felszabadítása alkalmából.

Bécs, július 26. Tarnopol városának Bécsben tartózkodó városi tanácsa meleghangú hódoló táviratot intézett az uralkodóhoz Tarnopol felszabadítása alkalmából.

Wolf-jelentés galliciai előnyomulásunkról.

Berlin, július 25. A Wolf-ügynökség jelenti:

Keletgaliciában rendkívül nagy hadművelési területen a szétszórt zsákmányt megközelítőleg sem lehet megállapítani. Eddig háromezer négyzetkilométernyi területet ragadtunk el az oroszoktól.

Az oroszok tizenhatszoros tagozású támadását Tarnopoltól délnyugatra súlyos veszteségükkel visszavertük.

Stanislaw és Nadvorna elfoglalásakor számos ágyut és megszámlálhatlan tábort löveget, lövészárkok ágyut, löszert és élelmiszert zsákmányoltunk. Csapatunk szakadatlanul előrenyomulnak.

A nyugati front összes eseményei eltörpülnek a Flandriában dühöngő tüzei mellett.

Semleges vélemény offenzívánk további hatásáról.

Zürich, július 25. A Züricher Tagesanzeiger írja: Ha a központiak keletgaliciai offenzívája még egy héttel teljes erővel tovább folyik, a mostani események döntő jelentőségűek lesznek a háborúra nézve és bizonyos körülmények között az oroszok végleges kiváltságát eredményezhetik a hadviselők közül.

A Wolf-iroda esti jelentése.

Berlin, július 25. A Wolf-iroda jelenti szerda estéről:

Flandriában a végletekig fokozott tüzharc

Keletgaliciai gyors előnyomulásunk az oroszokat arra kényszerítette, hogy a Kárpátokban a Tatar-szorostól délre is visszavonuljanak.

A bolgár vezérkar jelentése.

Szófia, július 25. A bolgár vezérkar jelenti:

Az egész romániai arcvonalon fokozott tüzevékenység. A Szerethnél egész nap rendkívül heves tüzevékenység volt. Egy megkísérelt gyalogsági támadás tüzeinkben összeomlott.

Kerenszki újra soroz.

Páris, július 25. A Petit Parisien jelenti Szentpétervárról: Kerenszki elrendelte a 16—48 évesek sorozását rangkülönbég nélkül. A volt cári családtagjait is sorozás alá veszik.

Az orosz hadsereg bomlása.

Hága, július 26. Délutáni távirat. A Daily News jelenti: A nyolcadik és tizenegyedik orosz hadsereget az ellenesség előtt tanusított gyávasága miatt törölték az orosz hadseregből és beosztották más csapatrészekbe.

A német kancellár Bécsben.

Bécs, július 26. Délutáni távirat. Michaelis birodalmi kancellár legközelebb ideérkezik, hogy a királynak bemutatkozzék és Czernyn gróf külügyminiszterrel tanácskozzék.

A buvárhajóharc eddigi eredménye ötmillió tonnát meghalad.

Berlin, július 26. A Wolf-iroda jelenti:

Buvárhajóink ismét hat gőzöst és négy vitorlást süllyesztettek el.

A korlátlan buvárhajóharc kezdetétől több mint ötmillió brutto tonna ellenes kereskedelmi hajóteret süllyesztettünk el.

Az entente párisi konferenciája.

Páris, július 26. Havas-jelentés. A szövetségesek konferenciája ma délelőtt tartotta első ülését, amelyet Ribot miniszterelnök nyitott meg.

Elhatározták, hogy a tanácskozásokat teljesen titokban tartják.

Páris, július 25. Cadorna, az olasz seregek főparancsnoka Thaondi Reval altengernaggyal Párisba érkezett és ott az angol és francia főparancsnokokkal, illetve tengernaggyal tanácskozott. A tanácskozásoknak állítólag nincsen összefüggése a Párisban ezidő szerint folyó diplomáciai tanácskozásokkal.

Anglia hadicéljai.

London, július 25. Lord Cecil Róbert az angol alsóházban egy kérdésre válaszolva kijelentette, hogy Anglia továbbra is követeli Szerbia helyreállítását és kártalanítását. Anglia egyrészt tartós megegyezésért és oly békéért harcol, amely a népek önállóságainak alapelvein nyugszik, a másik hadicélja pedig a német militarizmus megsemmisítése, ami azért kívánatos, mert megmaradása nagy veszedelmet jelentene a jövő európai békére. Ha Németországban igaz demokratikus kormány kerül uralomra, ezzel erős biztosíték állana elő arra nézve, hogy a német politika teljesen megváltozzék.

Newyorkban is konferenciára ül össze az entente.

Washington, július 26. Délutáni távirat. Hivatalos helyen elhatározták, hogy Newyorkban konferenciát tartanak, amelyen az orosz, francia, angol, olasz és amerikai megbízottak vesznek részt. A konferencián nyilatkozni fognak a szövetségesek hadicéljairól.

Az amerikai hajóépítés vezetői lemondtak.

London, július 26. Délutáni távirat. A Reutter ügynökség jelenti Washingtonból: Golthalt tábornok, a hajóépítési osztályvezetője lemondott, ugyiszintén Deumann, a hajózási tanács elnöke is. Lemondásuk oka, hogy a nagy hangon bejelentett hajóépítkezéseket még mindig nem kezdték el, miután mindig azon vitatkoznak, hogy fa-, vagy acélhajókat építsenek-e.

Pánik az uszodában.

Nekiment egy uszályhajó az uszoda hidjának.

Nagybecskerek, július 26.

Csak a véletlen mulott, hogy ma délelőtt a női fürdőórák alatt nem történt végzetes baleset a Steigerwald-féle Béga uszodában. Az uszoda tömve volt, lent a hidon és a vízben az asszonyok és leányok vígan beszélgettek és uszályoztak, amikor egyszerre a régi vágóhid felől feltűnt egy gözös, amely három uszályhajót vont maga után. A gözös a folyó közepén haladva közeledett az uszoda felé és egy pár száz méternyire attól, a kormányos irányt változtatott, a hajók az uszoda hidjához mindközelebb kerültek. Az utolsó percekben vette észre Stefánovics Bogolyub uszómeister a veszélyes helyzetet, amelyben a vízben és a hidon levő asszonyok vannak, lerohant és hangos kiabálással hívta ki őket a vízből, a végén pedig egy párat maga segített az uszoda karfáján keresztül a hidra. Az utolsót pedig éppen idejére emelte ki, mert a következő pillanatban a három uszályhajó közül a második nekiment az uszoda alsó részének és azt egész hosszában végig horzsolta. Az uszoda deszkái recsegetek-ropogtak, az egyik feljáró — szerencsére az, amelyiken senki sem állott — letörött, a hajó az egész uszodát és a mögötte levő kőszárfürdőt 10—15 méternyire, ameddig a biztosítólánc engedte, magával rántotta, a hidon és a másik feljárón levő asszonyok, leányok sikoltoztak, úgy hogy pár percig nem lehetett tudni, nem történt-e valami komolyabb baj. Csak amikor a hajók túl voltak az uszodán és az uszoda hidja újra visszaállhatott helyére, vált bizonyossá, hogy a nagy ijedségen kívül senkinek baja nem történt.

A gözös, amely a M. F. T. R. Csaba nevű hajója, a szemtanúk bementése szerint, a megengedettnél nagyobb sebességgel haladt, a kormányos sem irányította helyesen a hajót és ez volt okozója az összeütközésnek. Az uszoda derék uszómeisterét igaz elismerés illeti, hogy megőrizve lélekjelenlétét azonnal a helyszínen termelt és ezáltal elejét vette a nagyobb szerencsétlenségnek.

Az esettel kapcsolatban beszélünk a Dunagőzhajózási társaság helybeli ügynökségével, ahonnan azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a társaság az esetel nem áll semmiféle vonatkozásban, mert a hajó a M. F. T. R. tulajdona, a kapitány és kormányos annak alkalmazottai. Az esetet aként magyarázzák, hogy a szél oly erősen fúj, hogy a hajót az uszodának sodorta. Ez állítólag gyakori eset és a legkitűnőbb kormányossal is megeshetik. A hajó kapitányát és a kormányost tehát nem terheli felelősség.

Langhammer Adolf a gözös kapitánya hasonlóképpen magyarázta a dolgot és még hozzátette, hogy ő ismételtlen figyelmeztette már az uszoda tulajdonosát, hogy ha uszályhajók közelednek, a közönség a vízből és az uszoda hidjáról távozzon. Az uszoda azonkívül szerinte nincs jól kikötve, csak a kikötőláncnak súlya tartja, de nincs kitámasztva, az uszodát tartó fák pedig korhadtak. Ő éppen ilyen, a maihoz hasonló esetek elkerülése végett figyelmeztette előre az uszoda vezetését. A mai eset baj nélkül végződött, de a jövőben kéri a közönséget, hogy felhívásának tegyen eleget.

HIREK.

— Hivatalos jelentések július hó 25-ikéről.

A miniszterelnökség sajtóosztályától a következő hivatalos jelentést kaptuk a harctéri eseményekről:

A vezérkar főnöke jelenti:

Keleti harctér:

A szövetségesek hadműveleteit Keletgaliciában tegnap új sikerek koronázták. Osztrák-magyar csapatok elfoglalták Stanislaui és Nadvornát, német erők pedig Tarnopot. Az ellenség után nyomuló szövetséges hadtestek több ízben újra feleledő orosz ellenállásba ütköztek.

Kövess vezérezredes hadseregének északi szárnya szívós harcban kivetette az oroszokat a Tatár-szoroson fekvő magaslati állásaikból. A Bisztricia-Nadvornianskat az osztrák-magyar és német hadosztályok csak jelentékeny harcok után tudták átépíteni. Az alsó Zlota-Lipa körletében is ismét szembeszálltak velünk az oroszok. Tarnopotól délre az ellenség eredménytelenül vetett sűrű tömegeket a német ezredek elé. Az Erdős Kárpátokban a Tatár-szoros és a Susita között az ellenség tevékenysége alábbhagyott. A Putna-völgytől északra az oroszok megismételték támadásaikat. Rohamoszlopaikna szűk területen elért kezdő sikere után megállást parancsoltunk.

Olasz harctér:

Az Isonzó mentén az élénkebb tüzérségi tevékenység tegnap is tartott.

Délkeleti harctér:

Változatlan.

A német nagyhajóhadiszállás jelentései:

Nyugati harctér:

Rupprecht trónörökös hadserege: A fiandriai arcvonal tegnap is a leghatalmasabb tüzérségi harcok színhelye volt, amelyek éjjelig tartottak. Erős angol felderítő előretörések több szakaszon megismétlődtek. Tölcsér állásainkban valamennyit visszavertük.

A német trónörökös hadserege: A Mont d'Hiveren Craone mellett a franciák új állásaink ellen intézett több erős támadásuk meghevesültével vereséget szenvedtek. Egy újabb hadosztálynak harcbevetése sem volt képes az ellenségnek előnyt szerezni.

Keleti harctér:

Lipót bajor herceg vezértábornagy arcvonala: Eichorn vezérezredes hadserege arcvonalán az orosz kudarcainak és áldozatainak hatása alatt nem ujtotta meg támadását.

Böhm Ermolli vezérezredes hadserege: Előrenyomulásunk feltartóztathatatlanul halad tovább. A császár öfelsége szeméi előtt harcban kipróbált hadosztályok a Szereth lapályból felfelé nyomulva Tarnopot és Trembova között visszaverték az oroszok erős támadásait és rohammal elfoglalták a keleti part magaslatait. Itt az oroszoknak mélyen tagozott támadásait visszavertük. Tarnopot elfoglaltuk. Bucachoz közeledünk, Stanislaui és Nadvorna birtokunkban van. Az ellenség utóvédjeit mindentűt visszavertük.

József főherceg vezérezredes arcvonala: Az éjszakai szárny csapatai lépést tartanak a Kárpátok előterében előrenyomuló haderőkkel. A Tatár-szorostól délre az ellenség megtartja állásait. A Kárpátok déli részében az ellenség a Susita-völgy mentén benyomult vonalainkba. A gyorsan új erőkkel táplált lökést közvetlenül nyugatra fekvő állásban megállítottuk.

Mackensen vezértábornagy hadserege: A Szereth alsó folyásánál élénk tűzharc. Eddig nagyobb támadások nem történtek.

Macedon arcvonal:

Nincs lényeges esemény. — Ludendorff.

— Harctéri üdvözet. A mai postával egy tábori lapot kaptunk, amelyen ismerőseinknek üdvözlőket küldik: Nikolits József szakaszvezető Nagybecskerekéről, Lameszfeld Ferenc tizedes Nagyszentmiklósról, Maurer Lukács.

szakaszvezető Hertelendyfalváról, Szvemlein János tizedes Ernőházáról, Loch Jakab honvéd Écskáról, German Lajos honvéd Nagybecskerekéről, Folmer Péter honvéd Nagybecskerekéről, Pits Péter honvéd Nagybecskerekéről, Wert Márton tizedes Écskáról, Wilvert Fülöp honvéd Kisszentpéterről és Joszl János honvéd Zsigmondfalváról.

— Boross Géza társulatának kabaréelőadása Telt ház és nagy érdeklődés várta tegnap este a városi színházban a Boross-féle kabarétársulat előadását. Igaz, hogy egy nappal megvártattak bennünket, mert tegnapelőtt este azzal küldték haza a közönséget a színházból, hogy nincs előadás, a társulat vonat-összekötöttes híján megrekedt Szegeden, de a tegnapi előadással azután bőven kárpóoltak bennünket a megkésésükért. A legjobb, friss kabarészámokból összeállított programmal a közönség mindvégig a legnagyobb érdeklődéssel hallgatta és kitűnően mulatott az egyes számokon. Herczeg Jenő szellemesen konferált, Palotai Elza nagy énekudásról tett tanúságot, Faragó Sári, az ünnepezt fővárosi orfeumművésznőt, sok temperamentummal és közvetlenséggel előadott énekszámairt a közönség zajosán ünnepelte, a Boross Géza magánszámait, valamint a Boross-Herczeg féle duettek pedig olyan zajos sikert értek el, hogy utánuk percekig viszhangzott a színház a nevetéstől. Nagy sikere volt Czegléd Gyulának, aki saját szerzeményű dalait adta elő és az estén a zongorakiséretel látta el. A társulat ma este teljesen új műsorral második előadást tart.

Csak arra kérjük a társulatot, hogy ha a mai műsorban szereplő darabok közül valamelyiken rövidíteni akarnak, azt egy kicsit óvatosabban tegyék, mint a tegnapi Gábor Andor-féle Cigaretán, mert úgy, ahogy tegnap megrövidítették, egy kicsit nagy volt a zökkenés és mert vagyunk egy páran, akik ugyanezt végignéztük már Budapesten is és észrevesztük, hogy egy harmadik szereplőt elsüllyesztettek előlünk.

— Arató urileányok. Aradról írják: Négy aradmegyei urileány Kétegyházaán, gróf Almágyi Dénes uradalmában három hétig versenyt aratott a legényekkel és asszonyokkal. Az urileányok napkelte után napnyugtáig, fáradhatatlanul ott jártak a muszka foglyok, az arató osztagok nyomában és szédtek a markot, kötözték a kévét, rakták a keresztet. Az urileányok derűs jókedvükkel valóságos felvilányozták az aratókat. A vállalkozó szellemű urileányok munkaközben összegyűjtötték a rónán termelt dalokat és verseket és mint a háborus aratás becses költői értékeit, eljuttatták a Népköltészeti gyűjtemény szerkesztőségéhez.

— Nagy ételmiszer-csempészés Nagyváradon. Nagyváradról írják: Nagyváradon liszt-csempészésre jött rá a nagyváradon rendőrség és veszedelmes szélhámost tett ennek során ártalmatlanná. Feljelentésben hívták fel a rendőrség figyelmét Zelmánovics Ábrahám máramarosi katonaszökevényre, akiről a kihallgatás során kiderült, hogy hónapok óta nagyváradon ételmiszer-csempészéssel foglalkozik. Lakásán egy nagy raktárra találtak, ahol liszt, cukor, kenyérjegy, csomagolópapír, szállítólevél és ezenkívül száznál több Máramaros megyébe küldött csomagról szóló postai levény volt felhalmozva. Megállapították, hogy Zelmánovics üzletszerűen foglalkozott cukor- és liszt-csomagoknak idegenbe való küldésével. A rendőrség őrizetbe vette, a cukor- és liszt-csempészésért a kihágási bíró vonja felelősségre és ezenkívül bünvádi eljárás indul ellene katonaszökés miatt.

Telefon 330.

VÁROSI MOZI A VÁROSI SZÍNHÁZBAN.

Telefon 330.

Csütörtökön, július hó 26-án fél 9 órakor:

nagy kabaré-est.

A „Budapesti Modern Színpad” országos hírnevű művészelnek vendégfellépte.

Helyárak: Földszinti páholyülés 5 K, I. em. páholyülés 4 K, II. em. páholyülés 2-50 K, Zartszék 4 K, Állóhely 80 f.

MO

Csütörtökön este

Főszerkesztő

Gy

Első

Augusztus két elő

Helyárak

— G

beszámoló...
dezése sze...
zonyos a...
nagyon er...
tudnak ké...
sen pótoj...
mezből a...
lemezek g...
nek bírod...
kult is egy...
belében. A...
gyűjtések...
háboru sz...
multán tal...
majd divat...
groteszk e...
ny hajszál...
nek, leszá...
hajtani fog...
rakban, ut...
szerülnéne...
asszonyi h...
által?

— E

tól a Gize...
aranygyö...
2 K ara...
ny nevje...
retik a be...
ritikült a...
A benne

Sz

gálatra...
honvéde...
beosztve...
a gönd...
hol kö...
En

egyszer...
sitotta...
játsozt...
darabja...
K

moder...
herceg...
Szlavko...
An

MODERN MOZI

TELEFONSZÁM 312 és 47.

Csütörtökön, július 26-án egy előadás,
este fél 9 órakor, rendes helyárrakkal

Ő vagy Ő

Dráma 3 részben.

Főszereplő: **Tatjana Irrah.**

- Gyönyörű kísérő műsor. -

Elsőrangú cigányzenekar kíséret.

Augusztus hó elsejétől kezdve mindennap
két előadás, d. u. 6 és este 9 órakor.

Helyárrak. Másréselt: páholyülés 80 f. I hely
70 f. II. hely 60 f. III. hely 40 f.
Rendes: páholyülés 1-20K. I. hely
1- K. II. hely 80 f. III. hely 50 f.

- **Gépszij** — női hajhói. Berliini jelentés beszámol róla, hogy német technikusok fölfedezése szerint a női haj kiválóan alkalmas bizonyos nyersanyagok pótlására. Így például nagyon erős korong és kerékható hevedereket tudnak készíteni belőle, amelyek a szíjat teljesen pótolják. A jelentés szerint az eddig nem-mezből a haditengerészet használatára készült lemezek gyártására nagyon jó a női haj, amelynek birodalomszerte való gyűjtésére már alakult is egy hölgybizottság a Vörös-Kereszt kezében. A leányiskolákban is megkezdődtek a gyűjtések és így a női haj rövidesen belép a háború szolgálatába. A női haj is: és egy év múltán talán már rekvirálását is elrendelik s majd divat lesz a rövid haj. . . . Kicsit furcsa, groteszk ez a hír, de fájdalmas is; az asszonyi hajszál, amelytől néha koronás fők függenek, leszáll a magasból a gyárak sötétjébe. És hajítani fogja a korongokat, kerekeket a gyárakban, amelyek nélküle talán megállni kénszerűlnének. És mi törhetjük a fejünket: az asszonyi hajszálak hatalma esett-e, nőit e ezáltal?

- **Elveszett** tegnap este a Németvégsortól a Gizella-partig egy sötétkéz gyöngy ritikül aranygyöngyökkel díszítve, benne volt 14 K, 2 K ára levélbélyeg, különféle jegyzetek és egy névjegy rencisovszky Deák Józsefné. Kéretik a becsületes megtaláló szolgáltatassa be a ritikült a jegyzetekkel e lap hiadóhivatalába. A benne levő pénzt pedig tartsa meg.

Szlavkó a vízben.

Szabolcski Szlavkó szabadkai 6-os honvéd többszörös katonaszökevény, mikor legutóbb Nagybecskerekéről visszakísérték csapatostételhez, Aracson kiugrott a vonatból. Bevette magát a tiszaparti füzesbe s mikor az üldöző csendőrök rajtaütöttek egyenesen a vízbe, a Tisza közepébe menekült. Onnan kellett kiveszogatni, mert a csendőrök nem akarták rögtön a fegyverüket használni. Ez a kedélyes história, mely a derek csendőrök leleményességére és felfüggesztésére vall, szinte a mozivászonra kívánkozik és a filmre alkalmazva s némi humorral felöntve körülbelül a következőleg festhetett:

Szlavkó, mint mindenemü fegyveres szolgálatra alkalmas, eredetileg a szabadkai 6-os honvédekhez s itten is a menetszázadba volt beosztva, de ettől függetlenül inkább *Aracson*, a göndörhaju babájánál szerett tartózkodni, hol könnyebb beosztása volt.

Ennek okából *Szlavkó*, ki eleinte mint egyszerű szimuláns tengette életét, — önállósította magát és aranylag rövid idő alatt ötször játszotta el Szigligeti Ede aktuális háborús darabjának címszerepét: „A szökött katoná”-t.

Kati, mert így hívták őt, a nőt, — a modern kor igényeinek teljesen megfelelő herceg kis buvóhelyre várta ilyenkor mindig *Szlavkót*.

Ami azt illeti, elég jól éltek itt. Szó sze-

rint vették Nemtudoménhányadik Lajos néhai ántánt király híres mondását: mindennap tyuk, de legelőbb is kacsa főtt a fazékukban. A tyukok, kacsák, libák és borok rekvirálásáról *Szlavkó* gondoskodott éjjelenként.

— De — mondja oly szépen a költő — mindenféle szerelemnek vége szokott lenni!

A mult héten *Szlavkó* minden sértő szándék nélkül pofon vágta a *Katit*. Mire menekülésszerűen távoznia kellett Azonkívül pechje is volt. Már a vasuti állomáson beleszaladt a legelső csendőr ölébe . . .

Ezek azok a történelmi előzmények, melyek után *Szabolcski Szlavkó* szabadkai 6-ik honvédegyezredbeli közbakát a nagybecskereki honvédekiesítő parancsnokság a szokott módon egy nagypuskájú, szigorú népfelkelő őrizete alatt vonatra ültette, hogy csapatostételhez, Szabadkára visszatranszportáltassa. Utközben azonban egy kis baj történt. Erről szól az alábbi mozielvetel . . .

A vonat a rendes, szabályszerű késéssel sétált ki az állomásról és *Szlavkó* nagyon szomorú volt. Mintahogy ez már szokás, Eleméren felérát, Melencén háromfartály órárt, Kumánon egy órárt és Törökbecsén másfelet toltattak s ez idő alatt *Szlavkó* ráért a jövőjéről gondolkodni. Így történt aztán, hogy mikor a vonat nekirugaskodott az aracsi határnak, *Szlavkó* hirtelen kiugrott a kocsiából s eltűnt a kukoricásban. A szegény nagypuskájú, szigorú „fedezet” busan nézett körül.

— Utána ugorjak-e? — kérdezte önmagától.

— Nem! — válaszolta ugyancsak önmagának rövid habozás után.

A „fedezet” csak Beodrán szállhatott le a vonatról s akkor szekérrel bekarikázott Törökbecsére, hogy jelentést tegyen a csendőrségnek. *Szlavkó* ezalatt elment a *Katihoz*. De a *Kati* nem jött ki. Meg volt sértve, nem borult a nyakába, később pedig ő is elment a csendőrségre . . .

Szlavkó ellen általános mozgósítást rendeltek el. *Farkas* Péter járásörmester nyomban intézkedett, hogy a hadioperációk megkezdődjenek. Ez nem is volt olyan könnyű dolog, ha tekintetbe vesszük, hogy a rendelkezésre álló létszám csupán *Mészáros* alörmestertől és *Szabó* József népfelkelő huszárszakaszvezetőből állott. Később, mint tartalék, egy finánc lett kirendelve. Mint esetleges agent provocateur és mint kém a *Kati* szerepelt.

— A tiszamentit füzesben lesz kérem! — jelentette ki a *Kati*, mint szakértő.

— És a hadsereg megindult.

Elől, mint felderítő lovasjárőr, a népfelkelő huszár. A lóról be lehet látni a füzesbe. A gyalogság jobb és balszárnyra oszolva szabályszerűen felfejlődött. A finánc ellenben mint tartalék visszamaradt és végighasalva a fűben, cigarettára gyújtott. *Kati* a huszárral tartott. Mert a *Kati* rendszerint a huszárokkal tartanak.

— Hopp, megvan! — kiáltott fel a huszár és a füzes aljába mutatott, ahonnan a megriaszott *Szlavkó* erőltetett menetelésben igyekezett a Tisza felé.

— Állj meg *Szlavkó*! — kiáltott rá a huszár meg a *Kati*.

De *Szlavkó* nem állott meg. Erre a csapatok általános támadásba mentek át. A kiváló bravúrral véghezvitt lovasroham azonban nem hozta meg a kívánt eredményt. *Szlavkó* elérte a Tiszát. Mire a gyalogsági osztagok odaérkeztek, *Szlavkó* már egészen bent volt a vízben . . .

— Már most mitevők legyünk, tanakodtak a vezérek.

Szlavkó vigan lubickolt a vízben, mint a potyka, sőt veszedelmesen közeledett a Tisza közepe felé.

Közben a finánc, aki mint tartalék unta magát, szintén megérkezett.

— Kössünk fegyverszünetet, — indítványozta — ez alatt megindulhatnak a diplomáciai tárgyalások.

Igy is történt. *Kati*, a hülsen kigyó vezette a tárgyalásokat:

— *Szlavkó*, gyere ki a vízből.

De *Szlavkó* nem jött ki a vízből.

— Gyűjjenek be maguk is, jobb itten — mondta.

— És ebben határozottan igaza volt.

A fegyverszünet véget ért és *Szlavkó* a Tisza közepén újra mozgolódnia kezdett. Néhány erőteljes kéz és lábmozdulat jelezte, hogy a kitünő amatőr uszó ismét utnak idul.

De nem a tulsó part felé tart. Annyi esze neki is van. Ellenkezőleg: szépen a víz folyása mentén, a Tisza közepén lefelé akar kerekelt oldani . . .

A haditanács újra összeült:

— Utána kéne ugratni a lóval.

Am a ló egészen egyszerű és egészen segítségkérő öreg ló volt. Nem ment be a vízbe.

Szlavkó pedig már szépen utazott lefelé. Könnyedén, kecsesen, mint egy versenyszó. Ha elérte a kanyarulatot, ahol sűrű füzes fedezte a tulsó partot, ugyancsak bajos dolog lesz majd nyakon csipni.

— No, az isten áldja meg magukat — bucsuzott el tisztelettelően *Szlavkó*. — Nekem más dolgom van. Hanem megállj *Kati*, ellátom még a bajodat, ha egyszer találkozzunk, amiért olyan disznó voltál . . .

Igy szólott *Szlavkó* és ott bent a vízben — távozott.

— Az árgyelusát! vélte a huszár igen helyesen . . .

— Elébe kell ugratni a part mentén a huszárnak! — adta ki a parancsot a vezér. De a következő pillanatban diadalmasan kiáltott fel.

A part mellett egy komoly, rendes csónak állott szolgálatkészben. A nagy hevíletben a kutyá se vette észre eddig.

A csónakba elsönek a *Kati* ugrott be. Utána a többiek.

Az ütközet szárazon és vizen megkezdődött. A parton *Szlavkóval* versenyt ügetett a lovasság, míg a csónak sietve közeledett a Tisza közepe felé.

— No *Szlavkó*, most véged van!

Szlavkó hátranézett és látta, hogy tényleg vége van.

Szegény *Szlavkó*, mit tehetett mást. Nagy busan odakiáltott a kaján üldözők felé:

— Megálljon örmester ur! — kigyüvök a vízből!

— És *Szlavkó* kijött a vízből.

Pedig szegény csak most volt igazán bent a vízben . . .

Bolszeviki.

A tizedik isonzói csata.

— A „Torontál” eredeti tudósítása. —

Sajtószállás, július 20.

Az olaszok az Isonzót erőszakolják.

Május 12-től 14-én délig viharozott az olasz ágyuk pergőtüze. A gyalogság ezalatt Plava környékén készenlétbe helyezkedett és a futóárkokon át a legelső, közvetlenül árunk előtt fekvő vonalba toltta magát. 14-én délután 2 órakor aztán előretört. Először a 383-as magaslaton, a Kuk előtt és Zagoránál levő előállításaink ellen. Vitéz delmagyarországi és dalmát csapatok visszaverték. A Monte Gabriele ellen, amelyet alsóstájeriak védtek, háromszor rontottak előre. a derek stájeriak mindannyiszor visszaverték őket, súlyos veszteségeket okozva nekik. Az olaszok harmadszor már rendetlen futással menekültek. Beesteledik, az éjszaka is beköszönt, de a harc szakadatlanul tombol. Egyik olasz hullám a másik után zúdul neki akadályműveinknek, de a védők hősiességén sorra szetzuzódnak. Am az ellenség számbelileg fölényben van és ezt könyörtelenül ki is használja. Nagyszerűen dolgozó tüzéségünk megsemmisítő ágyúzása félelmetes réseket vág az előretuduló tömegekben, de így is elegen jutnak át a zárótüzön ahhoz, hogy csapatainkat visszanyomják. Huszonnégy órai elkéséredett viaskodás után visszavesszük vonalunkat a Kukról és a vodicei magaslatokról. A Munte Santo és a Monte Gabriele továbbra is dacolnak az ellenség minden erőlködésével.

Közben az olaszok Ajbnál az Isonzót erőszakolták, hogy egy messze kanyarodó átkarolási művelettel egész Kuk—Vodice—Monte-Santo állásunkat észak felől felgöngyölítsék. Pergőtüzzel teljesen szétszorták és tarthatatlanná tették az Isonzó inneső partján levő vonalainkat, aztán átvették készenlétben álló csapatainkat. Tüzérségünk azonban összpontosított tüzelés alá vette az átkelési helyet, úgy, hogy az átkelési kísérlet nemsokára megzavarodott. Az ellenség retentő veszteségei után több osztag egyenesen vonakodott átkelni. Az a néhány csoport, amely átjutott, kétségbeesetten kapaszkodott a partiszegélybe, de kiszélesíteni nem tudta az állást, mert gyalogságunk — amelynek keretében különösen csehországi népfelkelők tüntették ki magukat — mint vaspánt szoritotta őket. Az olaszok tüzéségük védelme alatt hidat vertek

a folyón, de hadseregarancsnokságunk már 15-én a következő jelentést kapta az ott harcoló hadosztálytól: „Ajbai hid elpusztítva, lefelé uszik az Isonzón.” Az olaszok most más-kép próbálkoztak. Tutajon gyorsan közelharc-ágyukat, géppuskákat és megerősítést hoztak át. Cavalenál új átkelési kísérletet készítettek elő. A Vodice-magaslat lábánál, Dolganyivánál hajóhidat vertek. Az ajtai szakadékokat gyűjtöttek — ekkor két hadosztályunk ágyú teljes erővel a frontrejtés ellen fordulnak. Az olasz tüzekek el akarják hártani gyalogságunk veszedelmét, de hasztalan! Az olaszok kezdik belátni tervük lehetetlen voltát. Kompjaikat összelöjjük, a parton gyülekező csapatokat megtizedeljük, — az innen maradt osztagokat teljesen elvágjuk, beretesztük. Helyzetük tarthatatlan. Május 20-án vissza is vonják őket a tulsó partra. Csapatunk győzelmes urai maradtak az innenső partnak.

Míg a legészakibb szárnyon mindezek lejátszódtak (az olaszok később, hogy vereségüket leplezzék, az egész művelet jelentőségét tagadóba vették), az alatt a Kuk—652—Monte Santo—San Gabriele vonalon megszakítás nélkül folyt a küzdelem. Az olasz gyalogság éjjel-nappal támad. Ha kissé elpihen, lélegzetet venni, akkor tüzérése lát neki a munkának. Pergőtüz, gyalogsági támadás, így megy ez szünet nélkül. Emberföltött, amit csapatunk véghezvisznek. Árkaik teljesen be vannak temetve, kavernái is több helyütt. Vonalaik előtt százával hevernek az olasz holttestek és hullaszaguktól pestises a levegő. A kopár sziklán nem lehet eltemetni őket, várni kell a kedvező pillanatra, amikor hátravihetjük a holttesteket. Amellett az elviselhetetlen forróság... És a mieink mindent, mindent kiállnak, — a gránátok, aknák, sziklaszilánkok, gyalogsági támadások, éhség, szomjúság, hőség, hullaszag egész poklát. Az ellenségnek jobb. Kivonhatja az elkopott csapatokat, friss emberekkel pótolhatja. A mieinknek éjjel-nappal ki kell tartaniok, mignem rövid időre felválthatják őket.

Az olaszok folyton hozzák megerősítéseiket. Maga a Monte Santo ellen két hadosztályt vetnek. Nem egyszer fel is jutnak egészen a csucsig, amelyen a kolostor szomorú roncsai állanak, de tartalékaink mindannyiszor lekergetik őket. „A szent hegy” lejtője borzalmas csonthalom máre. De a mieink marad. Ép úgy a Monte Gabriele is. Az olaszok már nem is merik támadni.

Ellenben sikerült birtokukba venni a Kukot. Sikerükért példátlanul nagy árat kellett fizetniök, mert csapataink vad energiával és szívóssággal védekeztek az ellenség tulerejével szemben. A 32. sz. népfölkelő ezred, a 40. sz. népfölkelő zászlóalj, a 34. és 52. ezredek részei emberföltött munkát végeztek. Egyetlen napon ötször visszafoglalják a Kukot. A vodicei magaslatokon, a 652-től az 503-as nyeregig, amely a Monte Santoval összeköti őket, tömérdek ellenséges támadást visszavernek, fogjokat ejtenek, még pedig ezer számra, és folyton lendületes ellentámadásokra törnek elő. És ne feledkezzünk meg röpülőinkről, akik 500 méterig leereszkednek, hogy gyalogságunk harcat támogassák. Géppuskáikból egész golyózáport zúdítanak az olaszokra, lövöldöznek a Monte Sabotin ellenséges ütegeit. Az olasz repülők nem tudnak kifogni rajtuk, dacára tulnyomó számuknak és harci készüléküknek. A mieink mindig föllikerekednek vakmerőségükkel, ügyességükkel.

Hasonló dicsőség, dicséret jár tüzeinknek is. Nem kis mértékben az ő érdemük, hogy 20-ig ránk nézve kedvezően tudtuk ki egyenliten a helyzetet a bainszzai fensikon. Leküzdik az ellenséges tüzérést, megsemmisítő tüzelésünkkel késleltetik a gyalogság gyülekezéseit, valóságos pillanatokban zárótüzzel sietnek gyalogságunk segítségére. A gyalogsági ellentámadás mozdulatait önkéntelenül együtt csinálják, előretolva tüzelésüket és lekötve az ellenség tartalékait. A tüzemesterek éjjel-nappal ott állnak a forró ágyúcsövek mellett és kötelességük teljesítésétől sem a gázgránátok, sem az olasz repülők nem riaszthatják el őket.

Május 22-én rövid szünet. Másnap aztán újult erővel föllángolt a csata. E második periódus idején az olaszok főtámadása a Comenfensik ellen irányult, de ugyanakkor attól sem tágitottak, hogy északi szárnyunk állásait megintassák. Új vonalunk most a Kuktól a Robot-szakadék által elválasztva, a Robot-pataktól keletre fekvő magaslatokon, Decelánál kezdődtek és Nutarszen, Vodice, a 652-es magaslaton és az 503-as nyergen át húzódtak a Monte Santora. Az olasz gyalogság hullámai

ismételten nekilódultak a pontoknak, de a Rohot-völgye és a Monte Santo ellen irányult támadás részint ágyútűzünkben, részint közelharcokban összeomlott. A Vodice és a 652-re feljutottak. Másnap a 24-esek és a 42-esek megint lekergetik őket. Éjjel megint fölvergődnek az olaszok, reggel 5 órakor azonban már lent is vannak. Május 26-án olyan a helyzet, hogy a kölesönös tüzérése hatás következtében egyik fél sem tarthatta magát a kopasz 652-ösön. A mi megfigyelőnk ott fenn van a csucson, az olaszok a nyugati lejtőn fekszenek. 27-én az olaszok sűrű tömegekben támadnak, egy 77-es zászlóalj föltartóztatja, de a kupról már nem tudja lekergetni őket. A május 31-re virradó éjszakáig az olaszok megtartják sikerüket, de aztán a 9., 24. és 77. gyalogezred részeinek dühös ellentámadása ledobja őket a mélybe. Ott új erőket gyűjtöttek, reggel 8 órakor nagy túlerővel közelítámadásra törnek. Most aztán tüzéréseink avatkozik a dologba. Olyan gránátot zúdít a hevesen vitatott kupra, hogy az olaszok hanyat-homlok rohannak le róla.

Ezzel aztán be is fejeződnek az északi szárny harcái. Nehéz mozsaraink június 2-án pontot tesznek a harcok végére. Tűz alá veszik a dolganyivai hajóhidat, amelyet az olaszok erre sietve fölszednek.

Csaknem teljes három hétig tartott itt a csata. Az olaszok hasztalan vetették harcba óriási ember- és löszéranyagukat, arcvonalunkból csak a Kuk és a Vodice kupjait tudták kivágni. Céljukat nem érték el, a Monte Santo nem jutott kezükre. Amellett olyan példátlan veszteségeket szenvedtek, amelyekkel a csekély térférség igazán nem ér fel.

(Folytatjuk.)

745—1917. szám.

692—1

Hirdetmény.

Melylyel ezennel közhírré tétetik, hogy a Bányos község tulajdonát képező területen a vadászati jog egymásután következő 6 (hat) évre f. évi július hó 31-én Bányos községében a legtöbb ígérőnek nyilvános árverésen bérbe fog adni.

Az árverési feltételek a körjegyző irodában megtekinthetők.

Bányoson, 1917. évi július hó 24-én.

Községelöljáróság.

Bérbeadási árverési hirdetmény.

Alulírott zárgondnok ezennel közhírré teszi, hogy ifj. Ardelyeán Juon végszentmihályi és Gallik Ádám szentjánosi lakosok tulajdonát képező és pedig ifj. Ardelyeán Juonnak a velikagrédei 424. számú tjkvben A. 1 sor 397. helyr. szám alatt foglalt 35 hold 456 □-öl területű, — Gallik Ádámnak a velikagrédei 430. számú tjkvben A. 1. és 2. sor és 404—130. és 423—122. helyr. szám alatt foglalt 103 hold, 1074 □-öl területű zár alá vett szántó az 1917—1918. gazdasági évre 1917. évi augusztus hó 13-án d. e. 10 órakor Ürményháza községében nyilvános árverésen bérbe adnak.

Kikiáltási ár az Ardelyeán-féle földeknél 2100 korona, a Gallik-féle földeknél 6240 korona.

Vevő köteles az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10 %-át bántpénz címén letétbe helyezni.

A haszonbéri összeg az árverés után azonnal fizetendő le.

Ha vevő az árverés után nem fizeti le a haszonbért, bántpénzét elveszti és az árverésen, mely nyomban folytatandó részt nem vehet.

A zárlati tömeg a területért nem szavatol.

Kelt Ürményházán, 1917. évi július hó 20-án.

Kittelberger György zárgondnok.

816—1917. szám.

596—3.2

Árverési hirdetmény.

Felsőaradi község tulajdonát képező 400 hold szántó folyó hó 29-én reggel 8 órakor a helyszínen 1 holdas parcellákban nyilvános szóbeli árverésen örökáron eladatik.

Feltételek alulírott jegyzőnél megtekinthetők.

Alsóaradi, 1917. évi július hó 24-én.

Jedlicska, jegyző.

Nagykikinda város polgármesterétől.

11641—1917. szám.

570—3.3

Pályázati hirdetmény.

Az alispán ur 18609—1917. számú rendeletében nyert felhatalmazás alapján Nagyikinda városánál a kormányhatóságilag jóváhagyott képviselőtestületi határozattal, kizárólag rendőrségi államsegély terhére és folyósításának idejére szervezett és lemondás folytán megüresedett a XI. fizetési osztályba sorozott II. oszt. rendőrfogalmazói állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom, a pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cikkben előirt minősítést igazoló okmánnyal felszerelt kérvényüket f. év augusztus hó 15. napjáig hozzám annyival is inkább nyújtják be, mert az elkéssetten benyújtott kérvények a választásnál figyelembe nem vétetnek.

Az állást a városi képviselőtestület az alispán ur által későbbre kitűzendő közgyűlésen választás útján tölti be.

Nagykikindán, 1917. évi július hó 12-én.

Mainszky, polgármester.

3—4 szobás lakást

keresek azonnalra
lehetőleg a belvárosban.

Cím a kiadóhivatalban.

Viszketegséget, sümört, rüht

leggyorsabban elmulasztja a Dr. Flesch-féle eredeti ninos szaga, nem piszkít. Barna zsír, Mindig eredeti poros Dr. Flesch-félet kérjünk. Próbátégely 160K, nagy tégely 3 K, családi tégely 9 K. — Kapható a helybeli gyógyszerárakban vagy direkt a készítőnél rendelhető. Dr. FLESCHE E. „Korona” gyógyszerár Győr.

Nyomdásztanoncul

legalább két középiskolát jó eredménnyel végzett fiu heti-fizetéssel azonnal felvétetik

lapunk nyomdájában.

Rikkancsokat

felvesz

a Torontál kiadóhivatala.

HIRDETÉSEKET JUTANYOS ARÉRT
KÖZÜL A „TORONTAL” POLITIKAI NAPILAP KIADÓHIVATALA.

Kiadó: Pleitz Fer. Pál.

Nyomatott Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskerekben.

Szerkesztő
Nagybecskerek
utca 1., hó
lemi rész
den közlem

Kiadó
Pleitz Fer.
nyomdájá
rek. Zápóly
a hirdetése
és a lap
vonatkozó
intézendők.

Nagybec

Az

Nap

covi front

Az orosz

győzelme

nyomukba

vorna utat

Kolomea

hadsereg

fegyelem

nem enge

Kornilov

osztályt ke

mert nem

Bu

gyar Távir

Os

netükben

lomea

tettek.

Bu d

távirat, A

Stanis

éjjel a Jak

oroszok m

szóló jelet

határozottk

séget. Ágy

tak az ell

idejű eg p

gyar gyal

szállották

orosz első

gótól dél

foglaltuk

kor még

Csernovitz

rendelkez

tek, hogy

foglalásá

Az o

nehezen

lenek vis

Nad

kunkban

felé men

A n

Be

jeleni:

mer tá

seregét

török cs

harcokb

Be

irat. A

jelen vo